

Co-funded by
the European Union

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ГІДНОСТІ
ДИТИНИ: ПРОТИДІЯ
НАСИЛЬНИЦЬКИМ МЕТОДАМ
ВИХОВАННЯ**

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

24-25 квітня 2025 року

Одеса

2025

Оргкомітет конференції:

Давиденко В'ячеслав, ректор Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, полковник поліції;

Корнієнко Максим, проректор університету, доктор юридичних наук, професор, полковник поліції;

Беляк Ольга, директор КЗ «Одеський фаховий педагогічний коледж», кандидат педагогічних наук, доцент, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист;

Домброван Наталія Василівна, начальник відділу організації наукової роботи ОДУВС, кандидат юридичних наук, доцент, підполковник поліції;

Ковальова Олена Володимирівна, професор кафедри адміністративної діяльності поліції, кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник, майор поліції;

Матвєєва Лілія Георгіївна, завідувач кафедри загальноправових дисциплін, доктор юридичних наук, професор, полковник поліції;

Пальшков Костянтин Євгенович, професор кафедри загальноправових дисциплін, кандидат політичних наук, доцент;

Пишна Алла Георгіївна, завідувач кафедри адміністративної діяльності поліції, кандидат юридичних наук, доцент, підполковник поліції;

Харченко Наталія Михайлівна, практичний психолог, кандидат психологічних наук.

Статті друкуються в авторському варіанті. Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги.

Забезпечення принципу гідності дитини : протидія насильницьким методам виховання : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 24-25 квітня 2025 р.). – Одеса : ОДУВС, 2025. – 214 с.

Фінансується Європейським Союзом. Проте висловлені погляди та думки належать лише авторам і не обов'язково відображають погляди Європейського Союзу чи Європейського виконавчого агентства з питань освіти та культури. Ні Європейський Союз, ні орган, що надає гранти, не можуть нести за них відповідальності.

САЙТ КОНФЕРЕНЦІЇ

THE IMPACT OF VIOLENT PARENTING METHODS ON A CHILD'S PSYCHO-EMOTIONAL DEVELOPMENT

MYASOYEDOVA Anastasia

3rd year student of the specialty 081 "Law"

Odesa State University of Internal Affairs

*Scientific Advisor: **KEIDALYUK Volodymyr***

Lecturer of the Department of Police Administrative Activity of the

Odesa State University of Internal Affairs

Doctor of Philosophy in Law

The problem of violence in family upbringing is one of the key challenges of modern Ukrainian society, as it concerns not only individual cases of violation of children's rights, but also deeply rooted in the mass consciousness of ideas about “discipline”, ‘authority’ of parents and alleged “justified harshness”. In this context, violent methods of upbringing are often perceived as a normal part of a child's socialization, especially in families with low levels of education, poverty, or traumatic experiences of previous generations. Violence, however, in any form - physical, emotional, verbal or symbolic - leads to serious disruptions in a child's psycho-emotional development, creating not only individual trauma but also potential social risks for the future.

A child's psycho-emotional development is the process of establishing emotional self-regulation, self-esteem, the ability to recognize, express and control feelings, and establish safe social relationships. All of these skills are critically dependent on a stable, safe, and responsive environment in the early years of life. Violence, on the other hand, transmits an image of danger, unpredictability, fear, and guilt to the child. Children exposed to regular violence often demonstrate high anxiety, sleep disturbances, fear of adults, problems with concentration, impulsivity, or emotional inhibition [1]. In adolescence, this is transformed into deviant behavior, depression, addictions, or self-destructive activity. No less dangerous is “hidden”

violence - systematic disregard for the child's needs, humiliation, and tacit punishment, which has no less traumatic effect than open aggression [2].

From the point of view of neuropsychology, it has been established that chronic childhood violence disrupts the normal functioning of the hypothalamic-pituitary-adrenal system, which is responsible for the response to stress. Functional changes are observed in the limbic system, in particular in the amygdala, the center responsible for the emotion of fear, as well as in the prefrontal cortex, which regulates self-control and emotional decision-making [3].

Thus, the child is not just “suffering” in the moment - his or her brain is literally being shaped by danger, which disrupts the ability to emotional maturity and social adaptation. Of particular concern is the so-called transgenerational effect: parents who themselves experienced violence in childhood often unconsciously repeat these patterns, justifying them as “educational” or the only possible ones. This way, violence is passed down from generation to generation, persisting as a social norm. According to research, more than 60% of adults who were victims of physical punishment in childhood consider such upbringing acceptable in their own families [4].

Moreover, children who grow up in an atmosphere of humiliation or intimidation often end up in toxic or abusive relationships as adults, lacking the experience of healthy communication. The legal aspect of the problem also raises questions: although international law (in particular, the UN Convention on the Rights of the Child) categorically prohibits any violence against children, until recently there were gaps in the national legislation of many countries, including Ukraine, prohibiting corporal punishment in the family. Only recently has active work begun on developing a multisectoral approach to combating domestic violence, implementing programs of parental education, early intervention, and psychological support for families. At the same time, a profound change in thinking requires not only laws, but above all, the formation of a culture of respect for the dignity of the child. A child is not an “object of education” but an independent personality with the right to a safe childhood, a voice, emotions, mistakes, and development in love, not fear.

To summarize, we can say that violent methods of upbringing are not just a pedagogical mistake, but a deep systemic violation that causes harm at the level of the psyche, body, social ties and intergenerational scenarios. Preventing domestic violence is not only about protecting an individual child, but also about investing in the future of a healthy, safe, and mature society.

References:

1. Afifi, T. O. et al. (2017). Harsh Physical Punishment and Mental Disorders: Results from a Nationally Representative Sample. *Pediatrics*, 130(2), 184-192.
2. Gurevich K.A., Tkachuk L.V.. Psychological aspects of domestic violence against children // *Social work in Ukraine*. 2020. No. 3. pp. 22-29.
3. Teicher, M. H., & Samson, J. A. (2016). Enduring neurobiological effects of childhood abuse and neglect. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 57(3), 241-266.
4. UNICEF. *A Familiar Face: Violence in the lives of children and adolescents*. New York, 2017.
5. UN Committee on the Rights of the Child. General Comment No. 13 (2011): The right of the child to freedom from all forms of violence.

Наукове видання

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ГІДНОСТІ ДИТИНИ: ПРОТИДІЯ НАСИЛЬНИЦЬКИМ МЕТОДАМ ВИХОВАННЯ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

24-25 квітня 2025 року

Підп. до друку 24.06.2027" . Формат 60x84/16.
Друк" . Папір офсетний. Гарнітура Times.
Ум.-друк. арк. 14,7. Обл.-вид. арк. 15.2.
Наклад 60 прим.

Надруковано з готового оригінал-макет 0
Редакційно-видавничий відділ
Одеського державного університету внутрішніх справ
м. Одеса, вул. Успенська,1,
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДП № 3507 від 25.06.2009